

Vergaderjaar 1993–1994

23 147

Regels ter bescherming van in het wild levende plante- en diersoorten (Flora- en faunawet)

Nr. 5

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 28 december 1993

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 30, eerste lid, onderdeel a, wordt na «damhert (*Dama dama*) toegevoegd: , moeflon (*Ovis musimon*).

2. In artikel 44 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. Onder vernummering van het derde en vierde lid in vierde onderscheidenlijk vijfde lid, wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende als volgt:

3. De jacht wordt niet geopend in bij ministeriële regeling aangewezen gebieden of categorieën van gebieden tenzij er naar het oordeel van Onze Minister geen andere bevredigende oplossing bestaat dan het openstellen van de jacht met het oog op bij algemene maatregel van bestuur aangewezen belangen.

b. Aan het vijfde lid wordt toegevoegd: Voorts kunnen beperkingen worden gesteld aan de aantallen dieren die per dag door houders van een jachtakte of een kooikersakte mogen worden bemachtigd.

3. Aan artikel 50, eerste lid, onderdeel a, wordt toegevoegd: , of in strijd met beperkingen waaronder krachtens artikel 44 de jacht is geopend.

Toelichting

Tijdens de behandeling van de Nota Jacht en Wildbeheer (Kamerstukken II, 1992/93, 22 980) in de UCV van 18 oktober j.l. is door mij toegezegd het wetsvoorstel voor een Flora- en faunawet (Kamerstukken II, vergaderjaar 1992/93, 22 147, nr. 2), aan de resultaten van het overleg aan te passen. De onderhavige nota van wijziging strekt daartoe.

De voorgestelde wijzigingen zijn beperkt in aantal omdat bij het opstellen van het genoemde wetsvoorstel reeds rekening is gehouden met het in de Nota Jacht en Wildbeheer geformuleerde beleid. Onder andere betreft dit de soorten die als wild worden aangemerkt en een verbod op de jacht bij voerplaatsen. Voorts kunnen een groot aantal beleidsvoornemens reeds thans op grond van de Jachtwet worden

geëffectueerd dan wel, in de toekomst, op grond van regels die worden gesteld bij of krachtens de Flora- en faunawet. Onder andere betreft dit de zogenoemde 1-hectare-regeling en de regeling voor de opening van de jacht, bijvoorbeeld op ganzen. Voor zover deze effectuering op grond van de bestaande wetgeving reeds mogelijk is, zijn de maatregelen in voorbereiding of zullen deze voorbereidingen op korte termijn ter hand worden genomen.

Voorgesteld wordt de moeflon te beschouwen als wild waarop ook de jacht kan worden geopend. Daarbij is acht geslagen op de bestaande praktijk die de noodzaak van bejaging wettigt. De voorgestelde wijziging van artikel 30 voorziet daarin.

Tijdens het overleg in de genoemde UCV stonden centraal de jacht in natuurgebieden en de jacht op trekwild. Op deze beide punten wordt het wetsvoorstel verduidelijkt.

In de eerste plaats wordt thans in de in artikel 44 voorgestelde regeling inzake de openstelling van de jacht mede als uitgangspunt genomen dat in bepaald aangewezen gebieden of categorieën van gebieden de jacht in beginsel niet wordt geopend. Dit gebeurt alleen als er geen andere bevredigende oplossingen bestaan, bijvoorbeeld ter voorkoming van schade. Dit kan blijken uit de beheerdoelstellingen die door de betrokkenen voor die gebieden zijn opgesteld.

Gelet op het algemene kader dat de Flora- en faunawet ook voor de langere termijn beoogd te zijn, heb ik er de voorkeur aan gegeven de voorgestelde wijziging in beginsel niet te beperken tot natuurgebieden. Meer in het algemeen wordt de mogelijkheid geopend in bepaalde gebieden onder omstandigheden de jacht niet te openen. Uiteraard zal de nadere invulling van dit artikel van geval tot geval steeds zorgvuldig dienen te worden overwogen. Ten aanzien van natuurgebieden zal uitvoering gegeven worden aan het beleid zoals verwoord in de motie Swildens-Rozendaal/Esselink (Kamerstukken II, 1993/94, 22 980, nr. 4) in samenhang met mijn schriftelijke reactie daarop bij brief van 28 oktober 1993. Dit betekent derhalve dat het in het voornemen ligt mede met toepassing van dit artikel uitvoering te geven aan het beleid, zoals omschreven in de Nota Jacht en Wildbeheer, ten aanzien van de jacht in wetlands, grote wateren en andere bijzondere gebieden, waaronder Nationale Parken, waar het beheer gericht is op het zo ongestoord mogelijk doen verlopen van natuurlijke processen. Met dit artikel kan op deze wijze tevens extra worden ondersteund het beleid ten aanzien van bepaalde trekkende soorten.

Voorts wordt voorgesteld een nieuw onderdeel toe te voegen aan het (nieuwe) vijfde lid van artikel 44. Hiermede wordt met zoveel woorden voorzien in de mogelijkheid beperkingen te stellen ten aanzien van het aantal dieren dat per dag door jagers mag worden geschoten. Hoewel in de Nota Jacht en Wildbeheer de noodzaak tot het stellen van dergelijke zogenoemde «bag-limits» werd afgewezen, heb ik gemeend dat op deze wijze de jacht op bijvoorbeeld niet-schadelijk trekwild op een aanvaardbare wijze kan worden beperkt terwijl dergelijke soorten toch blijvend als wildsoort kunnen worden aangemerkt. De mogelijkheid tot het voeren van een uiterst terughoudend beleid ten aanzien van de jacht op deze soorten wordt hiermede bevorderd. Ik meen dat dit in het verlengde ligt van zowel de genoemde motie als die op Kamerstukken II, 1993/94, 22 980, nrs. 6 (motie Eisma) en 7 (motie Eisma en Van Ojik).

In artikel 44 van het wetsvoorstel is reeds een bijzondere voorziening opgenomen in het bijzonder in verband met het beleid gericht op het stimuleren van wildbeheereenheden. Deze voorziening komt erop neer dat de jacht slechts kan worden geopend op basis van een beheersplan.

Verdergaande voorstellen acht ik op niet in de rede liggen, mede gelet op het feit dat het jachtrecht gekoppeld is aan de eigendom of het duurzaam gebruik van grond. Het op enigerlei wijze toekennen van exclusieve rechten aan wildbeheereenheden kan hiermede licht op gespannen voet raken. Het beleid gericht op het stimuleren van wildbeheereenheden zal dan ook vooral geschieden in het kader van de uitvoering van de wet- en regelgeving.

Met betrekking tot het tuchtrecht is nader overleg vereist. Voorshands acht ik onvoldoende argumenten aanwezig terzake in het voorstel voor een Flora- en faunawet een regeling te treffen. Ook in verband met de voortgang van het wetsvoorstel heb ik dit laatste onderwerp buiten deze wijzigingsvoorstellen gelaten. Een eventuele regeling inzake een wettelijk tuchtrecht zou immers aanmerkelijke studie, en dus ook tijd, vereisen.

Tenslotte merk ik op dat naar mijn oordeel het voorstel voor de Flora- en faunawet genoegzaam rekening houdt met de intrinsieke waarde van het dier. Vertrekpunt van de voorgestelde regeling is immers een aantal verbodsbepalingen dat er in beginsel toe strekt dat in het wild levende dieren met rust gelaten dienen te worden. Alleen indien redelijke argumenten dat wettigen, is inbreuk op dat uitgangspunt gewettigd. Ook in het kader van de uitvoering van de wet zal acht geslagen kunnen worden op de intrinsieke waarde van het dier en kan hiermee rekening worden gehouden.

De Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
J. D. Gabor